ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 526.—25 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ—1887. ΛΕΠΤΑ 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς Εστιας: Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἀριθ. 32.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ ΙΒ'—ΑΡΙΘ. 578

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ο ΠΑΤΕΡ--ΙΩΣΗΦ, Διήγημα τῆς Κας Ouida. Μετάφρασις Α. Β.

ΔΥΟ ΑΝΑΚΤΟΡΑ, Κερκυραϊκαὶ ἐντυπώσεις, ὑπὸ Μιχαὴλ Μητσάκη.

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ ὑπὸ Μιχ. Γ. Ἀντωνοπούλου.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΛΟΡΔΟΥ ΙΔΔΕΣΛΑ[1].

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ.

ΑΓΝΩΣΤΟΙ ΤΟΠΟΙ ΕΝ ΧΩΡΑΙΣ ΓΝΩΣΤΟΤΑΤΑΙΣ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

Λήξαντος ἤδη τοῦ 11ου ἔτους τῆς «Ἑστίας», ὅσοι τῶν κυρίων συνδρομητῶν αὐτῆς ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξακολουθήσωσι λαμβάνοντες τὸ φύλλον καὶ κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος παρακαλοῦνται νὰ ἀνανεώσωσιν ἐγκαίρως τὴν συνδρομήν των, ἵνα μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς πρὸς αὐτοὺς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Ἤδη κατ' ἀρχὴν ἀπεφασίσθησαν τὰ περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν θέλει πανηγυρισθῇ ἡ πεντηκοστὴ ἐπέτειος ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ ἀνωτάτου ἡμῶν ἐθνικοῦ διδακτηρίου. Ἡ ἑορτὴ θὰ τηρήσῃ ἀκραιφνῶς ἑλληνικὸν χαρακτῆρα, ἐφ' ᾧ καὶ δὲν θέλουσι προσκληθῇ, ὅπως ἀντιπροσωπευθῶσι κατ' αὐτήν, ξέναι πανεπιστήμια ἢ σωματεῖα, ἀλλὰ μόνον τὰ ἑλληνικὰ φιλολογικὰ καὶ ἐπιστημονικὰ σωματεῖα, τὰ ἐν Ἑλλάδι ἢ ἐν ταῖς χώραις τοῦ δούλου ἑλληνισμοῦ ὑπάρχοντα καὶ λειτουργοῦντα. Αἱ ἑορταὶ πρὸς πανηγυρισμὸν τῆς πεντηκονταετηρίδος τοῦ Πανεπιστημίου θὰ διαρκέσωσιν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, καθ' ἃς τὸ Πανεπιστήμιον ἔσται σημαιοστόλιστον καὶ λαμπρῶς πεφωταγωγημένον. Τὴν πρώτην ἡμέραν ἐν τῇ μεγάλῃ πανεπιστημιακῇ αἰθούσῃ γενήσεται ἡ ἀναγνώρισις τῶν ἀντιπροσώπων τῶν διαφόρων σωματείων. Τὴν δευτέραν ἡμέραν ἐν τῇ αὐτῇ αἰθούσῃ ὁ πρύτανις κ. Καραμήτσας θέλει ἀπαγγείλει τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας, ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, τῶν ὑπουργῶν καὶ τῶν προσκεκλημένων. Τὴν ἑσπέραν θὰ παρατεθῇ ἐν Φαλήρῳ, εἰς τιμὴν τῶν τελευταίων, μέγα γεῦμα. Τὴν τρίτην ἡμέραν θὰ διδαχθῇ ἐν τῷ θεάτρῳ τῶν Ὀλυμπίων ὑπὸ φοιτητῶν εἰς τὸ πρωτότυπον ἀρχαῖόν τι δρᾶμα κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἡ *Ἀντιγόνη* τοῦ Σοφοκλέους. Ὁ χορὸς τοῦ δράματος, ἐκ πεντήκοντα φοιτητῶν ἀποτελούμενος, θὰ ἀναμέλψῃ χορικὸν ᾆσμα ἐκ τοῦ δράματος, ὅπερ προθύμως ἀνέλαβε νὰ μελοποιήσῃ ὁ παρ' ἡμῖν μουσικοδιδάσκαλος κ. Γαϊδεμβέργερ. Μετὰ τὴν ἐν τοῖς Ὀλυμπίοις γενησομένην διδασκαλίαν τοῦ δράματος, θὰ ὀργανωθῇ λαμπαδηδρομία ὑπὸ τῶν φοιτητῶν, οἵτινες θὰ διέλθωσι τὰς κεντρικωτέρας ὁδοὺς ψάλλοντες κατάλληλον ᾆσμα. Πρὸς τούτοις ἀπεφασίσθη νὰ κοπῇ εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἑορτῆς καὶ ἀναμνηστικὸν μετάλλιον.

Αἱ ἑορταὶ τῆς πεντηκονταετηρίδος ἢ θὰ λήξωσι τὴν παραμονὴν τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου (21 Μαΐου) ἢ θὰ ἀρχίσωσι τὴν ἐπομένην αὐτῆς. Τότε δὲ πράγματι συμπληροῦται περίπου ἀκριβῶς πεντηκονταετία ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, διότι τὸ μὲν περὶ τῆς συστάσεως αὐτοῦ διάταγμα ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου» τὴν 27 Μαΐου 1836, ἐνεκαινίσθη δὲ τὸ ἵδρυμα ὑπὸ τοῦ βασιλέως Ὄθωνος τὴν 3 Μαΐου 1837.

ΔΩΡΕΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΑΡΧΕΙΟΝ

ΤΗΣ Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρίας

Κατὰ τὸ ἔτος 1886 ἐγένοντο σημαντικαὶ δωρεαὶ ἐγγράφων τῆς Ἐπαναστάσεως εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἑταιρίας. Ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων δωρητῶν εἶνε ὁ κ. Μ. Π. Κοσονῆς καὶ ὁ κ. Γεώργιος Ι. Κλάδος. Ἐκ τούτων ὁ μὲν κ. Κοσονῆς κατέθηκε πᾶσαν τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς οἰκογενείας Κορνηλίου, ἧς ὅλα τὰ μέλη μεγάλως ὑπηρέτησαν τὴν Ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν διὰ τῶν γνώσεων αὐτῶν καὶ τῶν σχέσεων. Ἐν τῇ ἀλληλογραφίᾳ ταύτῃ περιλαμβάνονται καὶ πολλὰ ἄλλα ἔγγραφα ὁπλαρχηγῶν διαλευκαίνοντα πολλὰς σελίδας τῆς ἱστορίας τοῦ ἀγῶνος. Ἐν τούτοις δὲ συμπεριλαμβάνονται καὶ 46 ἐπιστολαὶ ἰδιωτικαὶ ἰταλιστὶ γεγραμμέναι τῶν ἐτῶν 1804,1805,1806 καὶ 1813 τῆς εἰρημένης οἰκογενείας. Ὁ κ. Γεώργιος Κλάδος κατέθηκε τὰ ἔγγραφα πάντα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ι. Κλάδου ἰατροῦ, ἐπίσης σπουδαῖα ὑπὸ ἱστορικὴν ἔποψιν, καθὼς καὶ τὴν ἰδιωτικὴν τούτου ἀλληλογραφίαν μετὰ διαφόρων προσώπων τοῦ ἀγῶνος καὶ ὁπλαρχηγῶν, ἐν οἷς καὶ τὴν μετὰ τοῦ συνταγματάρχου Ἄγγλου Θωμᾶ Γόρδωνος.

Πλὴν τῶν δωρητῶν τούτων, προσήνεγκον ὁ κ. Ἀλεξ. Πασπάτης διάφορα ἔγγραφα περὶ ὑγειονομικῆς συνόδου κατὰ τὸ 1851 ἀνήκοντα τῷ μακαρίτῃ ἰατρῷ Ι. Βούρῳ, ὧν τινα φέρουσι διὰ μολυβδοκονδύλου καὶ ἰδιοχείρους σημειώσεις τοῦ βασιλέως Ὄθωνος. Ὁ κ. Ν. Πετρῆς ἀντίγραφον τοῦ ἐπὶ τῆς γαλλικῆς προστασίας τῶν Ἰονίων νήσων νόμου περὶ χαρτοσήμου. Ὁ κ. Π. Παπαναστασίου διάφορα ἔγγραφα διοικητικὰ καὶ δικαστικά, συνεισφορῶν κλ. τῶν ἐτῶν 1826—1830, ὁ κ. Χ. Π. Κορύλλος ἀντίγραφα ἐπιστολῶν τῶν κατοίκων τῆς Πάργας πρὸς τὸν Ἀλῆ Πασᾶν τῶν ἐτῶν 1806 καὶ 1807. Ἡ κυρία Κλεοπάτρα Πάσχου δίπλωμα τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας. Ὁ κ. Ἀθ. Πετρίδης διαθήκην τοῦ ἀρχιερέως Καλλινίκου γραφεῖσαν ἐν τῇ Μονῇ Μαρβύνιτσα τῷ 1754, ὡσαύτως διάφορα τεμάχια χειρόγραφα τοῦ χρονικοῦ Δρυοπίδος, καὶ κρυπτογραφικήν τινα ἐπιστολήν. Ὁ κ. Σταμ. Δ. Βάλβης ἐπίσης διάφορα ἔγγραφα τοῦ ἀγῶνος καὶ εἰκόνας σημαιῶν.

Πάντα τ' ἀνωτέρω ἐγγραφα κατετέθησαν ἐν τοῖς φακέλλοις τῆς Ἑταιρίας καὶ κατεγράφησαν ὑπὸ τοὺς ἀριθμοὺς 2231—2490.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς ἑταιρίας ἐγγράφων ἀνέρχεται εἰς 2490 μέχρι σήμερον, ἅτινα πάντα εἰσὶν ἠριθμημένα καὶ περιληπτικῶς κατεγεγραμμένα ἐν βιβλίῳ ὑπὸ αὔξοντα ἀριθμὸν πρὸς εὔκολον ἀνεύρεσιν καὶ μελέτην.

Ἐπίσης εἰς τὸ ἀρχεῖον ἐγένοντο καὶ δωρεαὶ βιβλίων καὶ πολιτικῶν φυλλαδίων ὑπὸ τοῦ ἐν Σύρῳ κ. Ἀνδρέου Χούμη, ἀπέκτησε δὲ καὶ ἐξ ἀγορᾶς ἡ Ἑταιρία πολλὰ πολιτικὰ φυλλάδια.

Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς φύλλου ἀρχόμεθα τῆς ἐν τῇ «Ἑστίᾳ» δημοσιεύσεως νέου μυθιστορήματος, ἐκ τῶν ἐκλεκτοτέρων ἔργων τοῦ διασήμου Γάλλου μυθιστοριογράφου Elie Berthet.

Τὸ ἔργον τοῦτο, φέρον ἐπιγραφὴν «Ὁ ἐμπρηστὴς», μετεφράσθη ὑπὸ τοῦ τακτικοῦ ἡμῶν συνεργάτου κ. Ἀγγέλου Βλάχου.

— Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας Οὐμβέρτος ἀπέστειλε διὰ τοῦ ἐνταῦθα πρεσβευτοῦ τῆς Ἰταλίας κ. Κουρτοπάσση εἰς τὸν ἡμέτερον βασιλέα ὡς δῶρον πολυτελέστατα δεδεμένην τὴν ἔκδοσιν τῆς «Θείας Κωμῳδίας» τοῦ Δάντου, τὴν γενομένην ἐσχάτως δαπάναις τοῦ βασιλέως, ἀφιερωθεῖσαν δ' ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸν διάδοχόν του, πρίγκιπα τῆς Νεαπόλεως. Ἡ ἔκδοσις αὕτη θεωρεῖται ὡς ἡ ἀρίστη τῶν ὑπαρχουσῶν ἐκδόσεων τοῦ Δαντείου ἀριστοτεχνήματος.

— Κατὰ τὸ εἰς τὴν Βουλὴν προσεχῶς εἰσαχθησόμενον νομοσχέδιον περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ Πολυτεχνείου, ἡ διάρκεια τῶν μαθημάτων τῶν ἐν αὐτῷ φοιτώντων σπουδαστῶν ἔσται τετραετής. Ὅπως εἰσέλθῃ τις, ὀφείλει νὰ ἔχῃ ἀπολυτήριον γυμνασίου, νὰ ὑποστῇ ἐξετάσεις εἰς τὰ μαθηματικὰ καὶ τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας εἰς τὸ πρότυπον Λύκειον καὶ μετ' αὐτὰς εἰσιτηρίους ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ ἐξετάσεις. Αἱ ἐν αὐτῷ σχολαὶ διαιροῦνται εἰς τρεῖς, τὴν τῆς μηχανουργίας, τὴν τῆς χωρομετρικῆς καὶ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς μετὰ τῆς γεφυροποιίας. Οἱ διακούοντες μαθήματα ἐπὶ τριετίαν ἢ ἀπορριφθέντες δὶς κατὰ τὰς ἐξετάσεις μετὰ δοκιμασίαν ἐξέρχονται ὡς ἐργοδηγοί. Εἰς πάσας τὰς τάξεις θὰ διδάσκωνται τὰ ἀνώτερα κατὰ τάξιν μαθηματικὰ καὶ αἱ φυσικαὶ ἐπιστῆμαι μετὰ ἐφαρμογῆς κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς ἀσκήσεως. Οἱ καθηγηταὶ θὰ διαιρῶνται εἰς τακτικοὺς καὶ εἰς ἐκτάκτους. Κατ' ἔτος ἑκάστη τῶν σχολῶν θὰ ἐκλέγῃ ἕνα τῶν τακτικῶν της καθηγητῶν, ὅστις θὰ φέρῃ τὸν τίτλον τοῦ ὑποδιευθυντοῦ, πάντες δ' ὁμοῦ μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Πολυτεχνείου θὰ ἀποτελῶσι τὸ συμβούλιον, ὅπερ θὰ ἐπιβλέπῃ τὰ τῆς τάξεως κτλ. τοῦ σχολείου.

— Προσεχῶς ἄρχονται αἱ ἐργασίαι πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ νέου θεάτρου, ἤτις ἀνετέθη ὑπὸ τοῦ ἀναλαβόντος τὸ ἔργον κ. Συγγροῦ εἰς τὸν ἀρχιτέκτονα κ. Τσίλλερ. Ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ νομάρχου, τοῦ δημάρχου Ἀθηναίων, τῶν μηχανικῶν κ. κ. Γ. Γκοτλὰν καὶ Μαρκοπούλου καὶ τοῦ κ. Ἀλ. Καμπᾶ, ἀντιπροσωπεύοντος τὸν κ. Συγγρόν, ἔλαβεν ἐπιτοπίως παρὰ τοῦ κ. Τσίλλερ τὰς ἀναγκαίας περὶ τοῦ ἔργου πληροφορίας, ἡ δαπάνη τοῦ ὁποίου ὑπελογίσθη εἰς 650,000 περίπου δραχμάς. Κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Συγγροῦ πρὸς τὴν βασίλισσαν γενομένην, ὡς γνωστόν, εὐεργετικὴν προσφορὰν τὰ εἰσοδήματα τῶν μαγαζείων τοῦ θεάτρου ἀφιερώθησαν ὑπὲρ τοῦ θεραπευτηρίου τοῦ *Εὐαγγελισμοῦ*.

— Ἐπερατώθησαν αἱ ἐν τῇ πλατείᾳ τῶν Στύλων τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἀγγλικῆς σχολῆς κ. Πενρὼζ γινόμεναι ἀνασκαφαί, πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ σχεδίου τοῦ ναοῦ. Καὶ τὸ σχέδιον μὲν δὲν ἐγένετο δυνατὸν νὰ ἐξακριβωθῇ ἐντελῶς, ἐβεβαιώθη ὅμως, ὅτι αἱ μικραὶ πλευραὶ τοῦ ναοῦ εἶχον ὀκτὼ μόνον κίονας καὶ οὐχὶ δέκα, ὡς μέχρι τοῦδε ἐπιστεύετο.

— Τὴν Πέμπτην τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἐποιήσατο ἔναρξιν τῶν μαθημάτων αὐτοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ὁ ἄρτι γενόμενος δεκτὸς ὡς ὑφηγητὴς τῆς ἱστορίας κ. Π. Καρολίδης, παρισταμένων τοῦ πρυτάνεως, πολλῶν καθηγητῶν, φοιτητῶν καὶ ἄλλων λογίων. Ὁ νέος ὑφηγητὴς διὰ μακρῶν καὶ ἐν ὁμιλίᾳ λίαν γλαφυρᾷ ἐξῆρε τὴν σημασίαν τῆς ἱστορικῆς ἐπιστήμης, ὅτε δὲ κατῆλθε τῆς ἕδρας, ἐδέχθη τὰ συγχαρητήρια τοῦ πρυτάνεως καὶ τῶν καθηγητῶν, χειροκροτηθεὶς παρὰ τῶν λοιπῶν αὐτοῦ ἀκροατῶν.

— Διατρίβει ἐνταῦθα ὁ καθηγητὴς τῆς ὀρυκτολογίας τοῦ ἐν Βόννῃ πανεπιστημίου κ. Vom Rath, προτιθέμενος νὰ ἐρευνήσῃ πολλὰ τῆς ἐν Ἑλλάδι ὀρυκτολογίας καὶ συνεχίσῃ τὰς προηγουμένας περὶ τῆς γεωλογικῆς συστάσεως τοῦ ἐδάφους τῆς Ἑλλάδος μελέτας του.

— Ἐν τῇ Ἰατρικῇ Σχολῇ τῶν Παρισίων σπουδάζει τὴν ἐπιστήμην ταύτην, μεταξὺ τῶν ἄλλων φοιτητριῶν, καὶ μία Ἑλληνίς, ἡ πρεσβυτέρα τῶν θυγατέρων τοῦ διευθυντοῦ τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Παίδων» κ. Μ. Καλαποθάκη.

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν γενήσεται ἐν τῷ γραφείῳ τῆς «Ἑστίας» ἡ κλήρωσις τοῦ Λαχείου τοῦ ὀργανωθέντος χάριν τοῦ Ἡμερολογίου, κατὰ τὰ περὶ τούτου ὡρισμένα ἐν τῇ προκηρύξει.

Ἐν τῷ τοῦ Φεβρουαρίου τεύχει τοῦ ἀγγλικοῦ περιοδικοῦ συγγράμματος Murray's Magazine ἐδημοσιεύθη τὸ τελευταῖον ποίημα τοῦ λόρδου Βύρωνος, ἀνέκδοτον τέως, ποιηθὲν ἐν Μεσολογγίῳ ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ ποιητοῦ.

— Ὁ γνωστὸς τῆς νεοελληνικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας ἐρευνητὴς Αἰμίλιος Λεγράνδ διωρίσθη ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιγραφῶν καὶ τῆς φιλολογίας καθηγητὴς τῆς νεοελληνικῆς γλώσσης ἐν τῇ σχολῇ τῶν ὁμιλουμένων ἀνατολικῶν γλωσσῶν (École des langues orientales vivantes), εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ θανόντος καθηγητοῦ Emmanuel Miller.

— Ἐξεδόθη ἐν Κωνσταντινουπόλει ὁ πρῶτος τόμος σειρᾶς μελετῶν περὶ τῆς Τουρκίας εἰς γερμανικὴν γλῶσσαν ὑπὸ F. Rohmstock, πραγματευόμενος περὶ τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῶν περιχώρων αὐτῆς.

— Ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ Σθερίνου ἐδιδάχθη μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας, ὡς ἀγγέλλουσι γερμανικαὶ ἐφημερίδες, *ὁ Θάνατος τοῦ Περικλέους*, κωμῳδία τοῦ κ. Δ. Α. Κορομηλᾶ, μεταφρασθεῖσα γερμανιστὶ ὑπὸ Ι. Μητσοτάκη.

— Ὁ ἐν Λονδίνῳ ἐκδότης Nutt ἀγγέλλει τὴν προσεχῆ ἔκδοσιν βιβλίου ἐπιγραφομένου μὲν Analecta orientalia ad Poeticam Aristotelicam, δημοσιευθησομένου δὲ ὑπὸ τοῦ ἐν Ὀξωνίῳ καθηγητοῦ κ. Margoliouth. Τὸ βιβλίον ἐν ἄλλοις θέλει περιλάβει τὴν ἀραβικὴν μετάφρασιν τοῦ Βοκθίου γενομένην ὑπὸ τοῦ Ἀβοῦ Μπασὰν Ματθαίου Ἰὸν Κιβαλῆ, τὸ ἀπόσπασμα τῆς πρώτης συριακῆς μεταφράσεως, τὰ «Ποιητικὰ» τοῦ Ἀβικέννα, ἐκδιδόμενα νῦν τὸ πρῶτον ἐκ χειρογράφων τῆς βοδλειανῆς βιβλιοθήκης τοῦ Ὀξωνίου καὶ τοῦ ἰνδικοῦ ἀρχείου, καὶ ἄλλων.

— Κατά τινα στατιστικὴν τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1884, ὅπερ εἶνε τὸ 1303 τῆς Ἐγείρας, ἐκδοθέντων ἐν Κωνσταντινουπόλει βιβλίων τὰ τυπωθέντα ἦσαν γεγραμμένα εἰς ἕνδεκα γλώσσας καὶ ἀνήρχοντο ἐν συνόλῳ εἰς 591. Καὶ τὰ μὲν τουρκικὰ δημοσιεύματα, ἤτοι βιβλία, φυλλάδια, καὶ περιοδικὰ ἦσαν 309, ὧν πολλὰ μεταφράσεις ἐκ τῆς γαλλικῆς ἢ ἄλλων γλωσσῶν. Καὶ τὰ μὲν πλεῖστα ἦσαν ποιήματα, τὰ δὲ μετ' αὐτὰ πλειότερα βιβλία θεολογικά. Μετὰ τὰ τουρκικὰ ἔρχονται τὰ ἀρμενικά, εἰς 127, ἐκτυπωθέντα ἅπαντα ἐν Παρισίοις καὶ Βενετίᾳ. Τὰ ἑλληνικὰ ἀριθμοῦνται εἰς 109, ὧν πολλὰ ἐκτετυπωμένα ἐν Ἀθήναις. Τὰ ἀραβικὰ ἦσαν 23, ὧν ὁ ἀριθμὸς δεικνύει κίνησίν τινα, ἀλλ' εἶνε μικρὸς ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ ἄλλα κέντρα, τὸ Κάϊρον καὶ τὴν Βηρυτόν. Ὁ λόγος δὲ τούτου εἶνε, ὅτι, εἰ καὶ ἡ ἀραβικὴ εἶνε ἀκόμη γλῶσσα κλασικὴ καὶ τῆς θεολογίας, ἡ τουρκικὴ καλλιεργεῖται τώρα πολὺ μᾶλλον. Τὰ γαλλικὰ δημοσιεύματα ἦσον μόναν 13. Ἡ δ' Ἑβραϊκὴ σχολή, εὑρισκομένη ἐν παρακμῇ, παρήγαγε μόνον τέσσαρα βιβλία. Ἐπ' ἴσης δ' ἐξετυπώθησαν ἀνὰ τρία βιβλία ἀγγλικὰ καὶ γερμανικά. Περσικὰ βιβλία ἦσαν δύο. Τέλος ἦσαν δύο ἰταλικὰ καὶ ἓν μόνον βουλγαρικόν. Τῶν ἐκδιδομένων ἐφημερίδων ἐννέα μὲν ἦσαν τουρκικαί, ὀκτὼ ἀρμενικαί, ἑπτὰ ἑλληνικαί, τέσσαρες γαλλικαί, δύο ἀραβικαί, μία ἀγγλική, μία ἑβραϊκοϊσπανικὴ καὶ μία περσική. — Τὰ τυπογραφεῖα καὶ λιθογραφεῖα ἦσαν ἑξήκοντα καὶ δύο. Αἱ τουρκικαὶ δημόσιαι βιβλιοθῆκαι ἦσαν 48, τὰ δ' ἐν αὐταῖς βιβλία 68,625. Ἄλλα κέντρα ἐκτυπώσεως βιβλίων ἐν Τουρκίᾳ εἶνε ἡ Σμύρνη, Βηρυττός, Θεσσαλονίκη καὶ Βαγδάτη, ἀλλὰ τὰ ἐν ταῖς πόλεσι ταύταις ἐκτυπούμενα βιβλία εἶνε ἐλάχιστα.

— Νέαι ἀνακαλύψεις ἐγένοντο ὅλως τυχαίως ἐσχάτως ἐν Πομπηΐᾳ. Ἀνεκαλύφθη τουτέστι μία τῶν ὁδῶν τῆς νεκροπόλεως ἄγουσα ἔξω αὐτῆς. Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἐγείρονται ἑπτὰ τάφοι ἐκ κεράμου καὶ ἀσβέστου, μετὰ στηλῶν, ἀγαλματίων καὶ σηκῶν πρὸς ἔνθεσιν τεφροδόχων καλπῶν. Οἱ τάφοι οὗτοι παραδίξως ἐχρησίμευον ὡς στῆλαι δημοσίων εἰδοποιήσεων. Εἰσὶ κεκαλυμμέναι διὰ χονδροειδῶν ἐρυθρῶν ἐπιγραφῶν, ἀγγελλουσῶν εἰς τὸ δημόσιον ποικίλα ἀγγέλματα, τὸν καθ' ἡμέραν βίον διαφέροντα. Μία τῶν εἰδοποιήσεων τούτων ἀγγέλλει ὅτι εὑρέθη ἀδέσποτός τις ἵππος, ὃν ὁ κύριός του δύναται νὰ παραλάβῃ ἐκ τοῦ δεῖνα μέρους. Πρὸς τούτοις ἐπὶ τῶν τοίχων τῶν τάφων φέρονται κεχαραγμένα διάφορα ὀνόματα. Ὑποκάτω δύο ὀνομάτων συμπεπλεγμένως γεγραμμένων, προφανῶς δὲ ἀνηκόντων εἰς δύο ἐραστάς, ἀναγινώσκεται ἡ λέξις: *Μέμνησο!* Αἱ καθυτὸ ἐπιτύμβιοι ἐπιγραφαί, τὰ ἀγάλματα καὶ τὰ κοσμήματα ἀπετέθησαν προσωρινῶς παρὰ τὸν τόπον τῶν ἀνασκαφῶν ἔν τινι καλύβῃ, ἐκτὸς παμμεγίστου τινὸς εἰδώλου, ὅπερ χρησιμεύει εἰς ὑποστήριξιν τοῦ ἄκρου τῆς σκηνῆς ὑφ' ἣν στεγάζονται οἱ ἐργάται. Τὰ ἀγάλματα προφανῶς παριστῶσιν ὡρισμένα πρόσωπα, αἱ κεφαλαὶ

δ' αὐτῶν φέρουσι εἰσέτι ἴχνη χρωματισμοῦ. Ἐκ τῶν ὀστῶν ἀκέραια ἀνευρέθησαν τὰ κρανία, μεταξὺ τῶν ὀδόντων τῶν ὁποίων ὑπάρχει ἐνσφηνωμένος ὁ συνήθης ὀβολός. Αἱ τεφροδόχοι κάλπαι φέρουσιν ἐπὶ τοῦ τώματος μεγάλην ὀπήν, δι' ἧς ἐχέοντο αἱ σπονδαί. Ἡ ἐποχὴ τῶν περιέργων τούτων μνημείων δὲν ὡρίσθη εἰσέτι ἀκριβῶς, ἀλλὰ πιθανὸν ὅτι ἀνάγονται εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος καὶ τοῦ Τιβερίου.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παρασκευή, 23 Ἰανουαρίου.

ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ

ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς.

Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην ἐγένετο ἐπισήμως ἡ ἔναρξις τῆς πρώτης συνόδου τῆς ΙΑ' βουλευτικῆς περιόδου διὰ βασιλικοῦ λόγου αὐτοπροσώπως ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἀπαγγελθέντος. Ὁ βασιλικὸς λόγος, ἐν ᾧ διατυποῦται γενικῶς τὸ πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως, ἔχει ὡς ἑξῆς:

Κύριοι Βουλευταί

Ἄσμενος χαιρετίζω ὑμᾶς, ἐντεταλμένους παρὰ τοῦ λαοῦ τὸν καταρτισμὸν νέας βουλευτικῆς περιόδου, ἐξ ἧς, καὶ διὰ τὸ ἐγκαινισθὲν σύστημα καὶ διὰ τὸ ἐξαίρετον τῆς ὑπ' αὐτὸ διεξαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν, ἀπεκδέχομαι τὰ βέλτιστα τῇ πατρίδι.

Τὰ πρὸς τὸν θρόνον καὶ τὸν οἶκόν μου αἰσθήματα τοῦ ἔθνους, ἐνθουσιωδῶς διατρανωθέντα ἐπὶ τῇ ἐνηλικιώσει τοῦ ἀγαπητοῦ μοι υἱοῦ καὶ διαδόχου τοῦ στέμματος, ἐνέπλησάν με εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν λαόν, ἣν, προσαγορεύων τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτοῦ πρῶτον ἤδη μετὰ τὸ αἴσιον γεγονός, ἐκφράζω δι' ὑμῶν πανδήμως.

Ἡ ἐπιδειχθεῖσα πρὸς τὴν βασιλείαν πεποίθησις καὶ ἀγάπη τοῦ ἑλληνισμοῦ ἔχει ἔννοιαν, ἥτις δὲν μὲ λανθάνει καὶ ἐπάγεται ὑποχρεώσεις, ὧν τὸ βάρος ἀναδέχομαι ἀπαραμείωτον.

Αἱ πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν σχέσεις τοῦ κράτους εἶναι ὁμαλαί, ἐπιτρέπουσαι τὴν προσήλωσιν ἡμῶν εἰς τὴν ἀνόρθωσιν τῶν ἐσωτερικῶν τῆς χώρας πραγμάτων.

Τὰ οἰκονομικὰ ἰδίως δέονται κανονισμοῦ ἀρτίου, παρέχοντος ἀσφαλὲς ἔδαφος εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας πρὸς πλήρωσιν τοῦ ἐθνικοῦ αὐτῆς προορισμοῦ.

Πολλὰς ἔχω τὰς μαρτυρίας, ὅτι ὁ λαὸς ἑτοίμως στέργει ὅ,τι ἀπαιτοῦσιν ἡ τιμὴ καὶ τὰ ἐθνικὰ τῆς χώρας συμφέροντα, μόνον ὅριον τιθέμενος εἰς τὰς θυσίας τὸ ἀναπόδραστον τῆς ἀνάγκης αὐτῶν πρὸς ἐπιτέλεσιν τῶν ἠθικῶν καὶ ὑλικῶν ὑποχρεώσεων τοῦ κράτους. Ἐνδελεχὴς δὲ μελέτη ἀπέδειξεν, ὅτι αἱ μετὰ τὴν πραγματοποίησιν ἔν τε τῇ νομοθεσίᾳ καὶ ἐν τῇ ἐκτελέσει πάσης ἐφικτῆς οἰκονομίας ζητούμεναι παρὰ τοῦ λαοῦ χρηματικαὶ θυσίαι, βαρεῖαι ὅσον καὶ ἀναγκαῖαι, δὲν εἶναι ὑπέρτεραι τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων τῆς χώρας.

Ἡ τῶν οἰκονομικῶν διαρρύθμισις, ἐξασφαλίζουσα τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἀνελλιποῦς ἀποτίσεως πάσης τοῦ δημοσίου ὀφειλῆς καὶ ἐμπεδοῦσα τὴν δημοσίαν πίστιν, θὰ καταστήσῃ ἐφικτὴν τὴν ἐπανάκλησιν τῆς ἀνακοπείσης ὑπὸ τῶν ἐκτάκτων περιστάσεων ἐνεργείας πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς χώρας, καὶ μάλιστα περὶ τὰ τῆς συγκοινωνίας, καὶ θὰ διευκολύνῃ τὸν ἐπαρκῆ κανονισμὸν τῶν τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ.

Πολλὰ τῶν προταθησομένων ὑμῖν μέτρων ὑπὸ τῆς κυβερνήσεώς μου ἦσαν γνωστὰ εἰς τοὺς ἐκλογεῖς, ὅτε ἐψήφιζον περὶ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν, ὡς ὑποβληθέντα ἢ ἀναγγελθέντα εἰς τὴν βουλὴν τῆς παρελθούσης περιόδου, θέλουσι δὲ ὑποβληθῆ εἰς ὑμᾶς καὶ ἄλλα, ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐμπνευσθέντα ἀρχῶν.

Διὰ τοῦ συνόλου τῶν μέτρων τούτων ψηφιζομένων θέλει τηρηθῆ ἀλώβητος ἡ τιμὴ τῆς Ἑλλάδος ὡς πρὸς τὰς χρηματικὰς αὐτῆς ὑποχρεώσεις, θέλει λειανθῆ ἡ ὁδὸς πρὸς τὴν ἐθνικὴν ἀνάπτυξιν ἐν τοῖς διαφόροις κλάδοις αὐτῆς καὶ θέλει περιφρουρηθῆ τὸ ἐθνικὸν ἡμῶν γόητρον εἴπερ ποτὲ ἤδη ἀναγκαῖον τῷ Ἑλληνισμῷ.

Χάριν τοιούτων ὑπάτου ἐθνικοῦ συμφέροντος σκοπῶν συγκαλέσας ὑμᾶς, εὔχομαι ἵνα σκέπῃ τὰς ἐργασίας ὑμῶν ἡ ἐξ ὕψους ἀντίληψις, καὶ

Κηρύττω τὴν ἔναρξιν τῆς α'. συνόδου τῆς ΙΑ' βουλευτικῆς περιόδου.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

κ. Π. Χ. Α. Βῶλον. Ἐλήφθησαν· ἐνεγράψαμεν δὲ καὶ τὸν κ. Ν. Μ. πρὸς ὃν ἤρχισεν ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν φιλικὴν ὑποστήριξιν. Τὰ δύο καλύμματα ἀνέλαβε νὰ σᾶς ἀποστείλῃ ὁ ὑμέτερος κ. Ν. Α. δι' ἐπιβάτου, διότι ταχυδρομικῶς εἶνε φόβος νὰ θρανσθῶσι καὶ καταστῶσιν ἄχρηστα.—κ. Σ. Β. Βραΐλαν. Ἐνεγράψαμεν τὸν κ. Γ. Ι. Ρ. καὶ εἰς τὴν «Διάπλασιν» τὴν Κυρίαν Ε. Κ. ἀπεστείλαμεν δὲ καὶ τὰ ζητηθέντα φύλλα τῷ κ. Π. Δ. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς εὐμενεῖς φροντίδας ὑπὲρ τῆς «Ἑστίας.» Ἀπαντῶμεν καὶ ἰδιαιτέρως.—*Ἐπὶ τῶν ἀρχαιοτέρων συνδρομητῶν.* Εὐχαρίστως θέλομεν τὴν δημοσιεύσει, κρίνομεν δ' αὐτὴν λίαν εὔστοχον.—κ. Μ. Π. Κ. Σμύρνην. Λεπτομερῶς νὰ ἀναγράψωμεν πάντα δὲν εἶνε δυνατὸν, διότι ὁ κατάλογος τῶν συγγραμμάτων τοῦ Γεωργίου Ζαβίρα εἶνε μακρότατος. Δύνασθε νὰ λάβητε ἀκριβεῖς περὶ σύτῶν πληροφορίας, συμβουλευόμενοι τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Κρέμου ἐκδοθὲν σύγγραμμα τοῦ Ζαβίρα «Νέα Ἑλλὰς,» ἐν σελ. 246 καὶ τοῖς προλεγομένοις τοῦ ἐκδότου, ἐν οἷς διὰ μακρῶν γίνεται λόγος περὶ αὐτῶν.—κ. Δ. Χ. Βῶλον. Ἐλήφθησαν, καὶ ἐνεγράψαμεν τὴν Κυρίαν Μ. Δ. Κ. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν εὐμενῆ φροντίδα. Ἀντίτυπα τοῦ μουσικοῦ τεμαχίου δὲν ὑπάρχουσιν, ἀναμένονται δὲ προσεχῶς, καὶ ὡς κομισθῶσιν ἐνταῦθα, θέλομεν σᾶς ἀποστείλῃ τὸ ζητηθέν.—κ. Θ. Δ. Σμύρνην. Κατὰ τὴν ὑμετέραν παραγγελίαν ὁ ἀριθμὸς τῶν στελλομένων φύλλων ηὐξήθη κατὰ 2. Ἐλήφθη τὸ ἀντίτιμον τῶν τευχῶν τῆς Ἱστορίας, ἅτινα καὶ παρεδόθησαν τῷ κομιστῇ.—κ. Α.Μ.Ὀδησσόν. Οἱ ζητηθέντες τόμοι καὶ τὰ βιβλία ἀπεστάλησαν. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν εὐμενῆ ὑπὲρ τῆς «Ἑστίας» συνηγορίαν, ἥτις ἦτο καὶ δικαιοτάτη, ἡ δὲ καταφορὰ ὅλως ἄδικος. Τὸ πρᾶγμα ἐξηγοῦμεν ἀπαντῶντες εἰς τὸν ἴδιον κ. Π. Γ. Π.—κ. Χ. Π. Τ. Πρέβεζαν. Ἐλήφθησαν, ἀπεστάλησαν δ' ὑμῖν τὰ ζητηθέντα. Ἐκ τῶν ἀποσταλέντων ἔμειναν περίσσευμα δραχ. 7,25, τὰς ὁποίας τηροῦμεν εἰς τὴν διάθεσίν σας. Ἡ σειρὰ τοῦ «Ἀττικοῦ Μουσείου» τιμᾶται δραχ. 8, μετὰ ταχυδρ. 10.—*Περιέργῳ.* Τὸ ἀποδιδόμενον αὐτῷ ὄνομα Ὅμηρος δὲν εἶνε βαπτιστικὸν, ὡς ἐπληροφορήθημεν. Ἰδοὺ πόθεν ἔχει τὴν ἀρχήν. Οἱ Σπετσιῶται καὶ Ὑδραῖοι κατὰ τὴν Ἐπανάστασιν ἔστελλον τὰ τέκνα των εἰς Κύθηρα, ὅπου ὑπῆρχε διδάσκαλός τις, Φώτσιος τὸ ὄνομα, ὅστις ἐχρημάτισε κατόπιν καὶ κεντρικὸς ταμίας. Οὗτος ἐξ ἰδιοτροπίας καὶ ἰδιαιτέρας λατρείας πρὸς τὴν ἀρχαιότητα ἔδιδεν εἰς τοὺς μαθητάς του προσωνυμίας ἀρχαίας. Οὕτω τὸν μακαρίτην καθηγητὴν τοῦ συνταγματικοῦ δικαίου Διομήδη Κυριακὸν, ὀνομαζόμενον Γκίκαν Κυριακὸν, ὠνόμασεν ἕνεκα τῆς ζωηρότητος αὐτοῦ καὶ τοῦ θυμοειδοῦς χαρακτῆρος Διομήδη, ὄνομα, ὅπερ οὗτος διετήρησε καὶ κατόπιν, τὸν κ. Γ. Κλάδον ὠνόμασεν Ὅμηρον, τὸν μακαρίτην Πέτρον Κλάδον ὠνόμασεν Ἀριστείδην διὰ τὸ ἀκέραιον τοῦ χαρακτῆρός του. Ἕτερον δ' ἀδελφὸν ὠνόμασεν Ἱπποκράτην ὡς μέλλοντα νὰ ἀναλάβῃ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ πατρός του, ἰατροῦ ὄντος.—κ. Χ. Π. Πάτρας. Ἐλήφθησαν, ἀπεστάλησαν δ' ὑμῖν τὰ ζητηθέντα.—κ. Π. Γ. Π. Ὀδησσόν. Ἐλήφθησαν καὶ ἀπεστάλη ὑμῖν τὸ ζητηθὲν βιβλίον. Κατὰ τὰ ἄλλα συνεμορφώθημεν τῇ παραγγελίᾳ σας. Ὡς πρὸς τὴν ὑπόθεσιν τῆς γενομένης διὰ τὴν ὑμετέραν ἐπιστολὴν δαπάνης τῶν δρ. 4,55, ἣν εὑρίσκετε ὑπερβολικὴν, δυνάμεθα νὰ σᾶς βεβαιώσωμεν ὅτι τὸ πρᾶγμα ἔχει ἀκριβέστατα ὡς ἡ ὑπηρεσία τοῦ γραφείου ἡμῶν σᾶς ἐπληροφόρησε, καὶ ὅλως ἄδικοι ἦσαν οἱ τόσοι λόγοι καὶ αἰτιάσεις. Αἱ ἐκ Ρωσσίας πεμπόμεναι ἐπιστολαί, ὅταν ὑπὸ τοῦ ἀποστέλλοντος δηλωθῇ τὸ περιεχόμενον ὡς χρηματικὴ ἀξία, διαβιβάζονται οὐχὶ διὰ τοῦ ταχτικοῦ ταχυδρομείου τῆς θαλάσσης κατ' εὐθείαν, ἀλλὰ χαρακτηριζόμεναι ὡς χρηματοδέματα ἀποστέλλονται διὰ μέσου Αὐστρίας καὶ Τεργέστης καὶ κομίζονται εἰς τὸ ἐν Πειραιεῖ πρακτορεῖον τοῦ Λόϋδ, ὅθεν ὀφείλει ὁ ἐν Ἀθήναις ἀποδέκτης νὰ κατέλθῃ νὰ τὰς παραλάβῃ, πληρόνων τὸν ὑπὸ τοῦ πρακτορείου ὁριζόμενον ναῦλον. Τοῦτο συμβαίνει εἰς ἡμᾶς συχνότατα διὰ τὰ ἐκ Ρωσσίας ἐμβάσματα, τοιοῦτον δ' ἦτο